

PON 28.6.	Irenej Lionski	18:00	Josipa i Dragutin Leskovar, Slavko Fišter * Petar Licitar, Ana, Dragutin Vdović, Franciska, Slavko Hrestak * Ivka i Stjepan Horvat * Vlado i braća Toplak * Danica Kolenko i ob. * Janko Hrestak
UTO 29.6.	SVETI PETAR I PAVAO Petrov novčić	8:00	Na nakanu
		18:00	Vladimir, Biserka, Dražen Leskovar * Stjepan Hrestak, Ivanka Panjkret * Zvonko, Ana, Stjepan Golubić, Dominik, Terezija, Ana Fišter
SRI 30.6.	Prvomučenici	18:00	Zvonko Škrebilin, Stjepan Krog
ČET 1.7.	Aron	17:30	KLANJANJE
		18:00	Ivan gd., Ljubica Leskovar, Boris Brezak, Marica Franjo Hrestak * Marija, Ante i ob. Kapac * Dragica, Dominik Belačić * Ivan, August, Alojzija i Ivan Kletečki
PET 2.7.	Oton	18:00	Josip, Božena, Stjepan Korbar * Miljenko i Branko Kukavica
SUB 3.7.	sv. Toma apostol	12:30 19:00	Krštenje: Edwin Mlakar Sveta misa: Stjepan gd., Vladimir Novak
NED 4.7. 14. NED. KROZ GODINU	Ž. crkva	7:00	Dominik Ivanjko gd.
		8:00	Marijan Brezak
	SV. ANA	9:30	Milan i Ljubica Belošević, Dragica i Slavko Kušar * Ivan, Dragica, Alojz Vešligaj * Ana Krsnik, Anica Gorupić * Dominik, ob. Drenški
	Ž. crkva	11:00	ZA SVE ŽIVE I POKOJNE ŽUPLJANE
		18:00	Stjepan Živičnjak, Zlatko i ob. Kusec* Josip Pračaić
			Mise u 19 sati nema do daljnjega.

Milostinja za Petrov novčić prikuplja se jednom godišnje diljem svijeta, a sredstva su namijenjena za pružanje pomoći najpotrebnijima u raznim društvenim sredinama. Taj čin vjerničke solidarnosti potječe još iz srednjega vijeka. Važno je surađivati jer ne možemo misliti da se misija Crkve može održati bez doprinosa vjernika. Milodar Petrov novčić predstavlja znak vjerničke solidarnosti s papom da bi mogao obavljati redovite poslove, ali i da bi u trenucima posebnih potreba, kao što su rat ili prirodne nepogode, mogao pomoći mjesnim Crkvama. U 2021. prikupljen je 21 milijun eura, od kojih je 8 milijuna raspodijeljeno u svrhe evangelizacije i za pomoć crkvama u Africi, Aziji i Južnoj Americi, a ostalo je uloženo u karitativne projekte. Petrov novčić je – prema mišljenju pape emeritusa Benedikta XVI. – najtipičniji izraz sudjelovanja svih vjernika u karitativnim inicijativama rimskog biskupa prema sveopćoj Crkvi. To je gesta koja ima, ne samo praktičnu već i vrlo simboličku vrijednost, kao znak zajedništva s Papom u pružanju pomoći braći, koja se i danas nalaze zbog ratnih i prirodnih nepogoda u teškim životnim uvjetima.

Župni list
Rkt. Župa
Uznesenja BDM
Pregrada i
Sv. Mirko Kostel
BR.: 515/2021
MOB. ŽUPNIK:
091/381– 6210
27.6.2021.

TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Čitanje svetoga Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerka mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga. Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratice pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti. **Riječ Gospodnja.**

Uz Evanđelje: Ako slušamo Evanđelje samo kao ravnodušni slušatelji i držimo ga kao pripovijest iz davnog vremena, jedva će nas iznutra dodirnuti i njegova ozdravljajuća snaga na nas jedva će djelovati. Također za nas vrijedi Isusova riječ: Ne boj se! Samo vjeruj! Evanđelje govori o sudbini dviju žena. Isus se pokazuje kao gospodar nad bolešću i smrću. On je budi na novi život i daruje joj snagu da svoj život živi kao žena. Nije slučajno da Evanđelje govori o ženi koja je dvanaest godina trpjela bolest i kao nečista bila izdvojena iz tadašnjeg društva. Evanđelje govori i o jednoj dvanaestogodišnjoj djevojčici koja je na pragu sazrijevanja, koja bi trebala kao odgovorna osoba kasnije u životu uzeti na sebe breme zrele žene, ali ju je bolest u tome spriječila. Isus ih obje oslobađa bolesti i spašava od smrti. Žena, koja je bolovala od krvarenja, na kraju je snaga. Ona ne može više. U svojoj nevolji jednostavno želi potajno dotaknuti Isusa. Isus to osjeti i želi znati, tko ga se dotaknuo, ne da bi nju grdio, nego utješio, izljevio i otpustio. Prizor je jaki simbol za svaki osobni doticaj Isusa. Mi ga i danas možemo dotaknuti: u sakramentima, osobito u pričesti, u kruhu koji je njegovo tijelo. Također u molitvi, u Crkvi koja je njegov vidljivi lik, u neku ruku njegovo

odijelo, njegova vanjšina. Uskrsavanje mrtve djevojke za sve nas je znak, da susret s Isusom čini živim. Ako živimo bez Boga, životarimo kao da Boga nema, tada smo duševno kao mrtvi. Boga naći je kao uskrsnuće. I ono je moguće iako mnogi to ne mogu sebi predočiti. Dvije čudesne pripovijesti koje se također danas događaju. Među nama.

Isus želi po Božjoj volji darovati, ovdje i sada, novu kakvoću, novo bogatstvo života. Stoga govori: Djevojčice, ustani na život i živi kao mlada žena! Ne odbijaj, ne oklijevaj živjeti!

Evandjelje je ohrabrenje za život. Braćo i sestre, najvažniji korak za nas je da toj Radosnoj vijesti darujemo vjeru i da povjerujemo Božjoj riječi. Mi smo u našim životnim okolnostima koje su slične ili nešto različite. Kako često osjećamo jake patnje! Kako često doživljavamo sebe kao da smo gotovo mrtvi! Kako se mnogi mladi ljudi hrvaaju sa svojim životom, ne nalaze smisao života i žele učiniti kraj na razne načine! Ovo evandjelje pripovijeda o čemu se radi kod vjere. Bog daruje zajedništvo i stvara zajedništvo. Sve ono po čemu se ljudi izoliraju, usamljuju bilo to po smrti, bolesti, bilo nepravdama, ograničenjima ili vlastitim grijesima, zavisti, pohlepe ili bilo čega drugog. Uvijek se radi o jednom: Bog nas je stvorio za odnos, za ljubav.

Imajmo i mi želju na takav način dotaknuti Isusa. Osjećam da je to sasvim nama moguće. Tjelesno ga ne možemo uhvatiti. Izmiče našim tjelesnim iskustvima, ali, vjerom ga i mi možemo dotaknuti. Kao i ova žena. Ništa joj ne bi koristilo da je isusa samo tjelesno dotaknula. To su činili i mnogi drugi iz mnoštva koji su se gnjeli oko Isusa. Ali je samo ova žena osjtila spasenje, jer je ona to učinila s vjerom.

Vjera nam daje mogućnost da dopremo do Isusa uvijek i na svakom mjestu. Vjerom to činimo i u času našeg nedjeljnog euharistijskog slavlja, a isto tako i u svim onim trenucima kad se srcem vjere i pouzdanja molitvom njemu obraćamo. Primjećujemo dva vida Isusova čudesnog doticaja. Žena izmučena bolešću dotiče Isua i biva oslobođena od svoga zla. U Jairovoj kući Isus polaže ruke na kćerkicu i na oživljava. U oba slučaja ljudi su zadivljeni. Bog se proslavio u Isusu. Razotkrivaju se njegova divna djela. Bog je dobar. Njemu ništa nije nemoguće

Ohrabrimo se i mi za molitvu: "Gospodine Isuse, želim doprijeti do tebe, moja te ruka želi doseći i dotaknuti jer te jako trebam. Ale te molim da onda, kada nemam mogućnosti nisnage da te se dotaknem, jer mi je vjera slaba, ili mi se čini da sijako daleko, tada se ti sam primakni k meni i položi svoje ruke. Tada ti dođi i učini ono što meni izgleda nemoguće. Svaki puta, Isuse, kada ja ne mogu do tebe, dođi ti k meni!". U ovim časovima, dok proživljavamo težinu svakog našeg problema, više je nego ikada potrebno vjerovati Isusovoj riječi. Dotaknimo se Isusa, čujmo pored svih vijesti i informativnih emisija i Isusovu uvijek živu i aktualnu Radosnu vijest Evandjelje: "Ne boj se, samo vjeruj!" A isusov mir, njegova snaga i sigurnost, snaga koja je jača od zla, neka zahvati i nas. Amen.

PROŠTENJE SV. ANE U PLEMENŠČINI—25. srpnja 2021.

Hodočašće u Mariju Bistricu—5. kolovoza 2021.

Proštenje u Maloj Erpenji—8. kolovoza 2021.

Proštenje Uznesenja BDM –15. kolovoza 2021.

***POKOPAN U ŽUPI PREGRADA:**

Marija Mišak r. Novak: rođ. 23.8.1948. u Kostel Bregima, stan: Vrhi Pregradski 105, +Marko—suprug. Umrla 19.6.2021., pokopana 21.6.2021. u Pregradi. Sinu Marijanu, kćeri Marini i ostaloj obitelji iskrena sućut.

Marjan Brezak: rođ. 15.8.1959. u Celju, stan: Bušin 49, +Adalbert i +Ivka Brezak—roditelji. Umro 24.6.2021., pokopan 26.6.2021. u Pregradi.

Sestrama Ljubici i Božici te ostaloj obitelji iskrena sućut.

Pokoj vječni daruj mu Gospodine, a za sve dobro što je činio za ovozemaljskog života nagradi ga u Vječnosti.

***SAKRAMENT KRŠTENJA PRIMA:**

Edwin Mlakar: rođ. 19.12.2020. u Zaboku-Bračak, sin Maria i Nataše r. Burić, stan: Franje Cvjetka. Krštenje prima 3.7.2021. u Pregradi.

ŽUPA KOSTEL—obavijesti

UTO 29.6.	PETAR I PAVAO	19:00	Pavao Kunštek, svećenik
SUB 3.7.	Sv. Toma, apostol	12:00	Krštenje: Bruno Vešligaj
NED 4.7.	14. nedjelja kroz godinu	9:30	Pavao, Vjekoslava, Franjo, Milan, Ljubica, Štefica, Mirica, Josipa Bačić

***SAKRAMENT KRŠTENJA PRIMA:**

Bruno Vešligaj: rođ. 4.3.2021. u Bračku-Zabok, sin Velimira i Nikoline r. Očko, stan: Kostelsko 45/2. Krštenje prima 3.7.2021. u Kostelu.

Možete podići fotografije od Prve pričesti i Svete krizme.

IN MEMORIAM: Velečasni Pavao Kunštek, umirovljeni svećenik Zagrebačke nadbiskupije, preminuo je u četvrtak, 24. lipnja 2021. godine, u 70. godini života i 45. godini svećeništva. Velečasni Pavao Kunštek rođen je 27. travnja 1952. godine u mjestu Križovljan u Župi sv. Martina biskupa u Martijancu, u Varaždinskoj biskupiji, od oca Stjepana i majke Zdenke, r. Kežman. Nakon osnovne škole ulazi u Dječačko sjemenište na Šalati, gdje ispit zrelosti polaže 1971. godine. Iste godine ulazi u Bogoslovno sjemenište u Zagrebu te upisuje Katolički bogoslovni fakultet. Za svećenika ga je zaređio tadašnji zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić 26. lipnja 1977. godine. Mladu misu vlč. Kunštek slavio je 10. srpnja iste godine u rodnoj župi. Prva služba bila mu je ona

župnog vikara u Župi sv. Josipa i Gospe Lurdske u Barilovićkom Leskovcu (1978.-1979.), a nakon toga je dvije godine bio župni vikar u Župi Marije Kraljice i sv. Juraja mučenika u Davoru. Upraviteljem Župe sv. Mirka u Kostelu imenovan je 1981., a od 1983. do 1988. bio je supsidijar u Župi sv. Jurja mučenika u Draganiću. Upraviteljem Župe sv. Martina biskupa u Svetom Martinu pod Okićem imenovan je 1988. i ondje je vršio župničku službu 19 godina. Na bolovanje i oporavak upućen je 2007. godine, a umirovljen je 2020. Pokopan je 26.6.2021 u Martinu pod Okićem.